

en fabriksdal eller en villa eller en carport eller bare få malet min stue, så er det mine egne penge. Derfor har jeg et uendelig stærkt incitament til at vælge den bedste og billigste løsning, uden at Folketinget behøver at lovgive om det.

Det samme incitament har politikere ikke, for det er ikke deres egne penge, de disponerer over. Det er for os at se en meget væsentlig skillelinje, som gør, at der er nødt til at være nogle præcise regler, når det er det offentlige, der disponerer, mens jeg har fuld tiltro til, at enhver privat bygherre nok selv skal finde den bedste og billigste løsning. Og skulle de vælge den dyreste løsning, så er jeg fuldstændig ligeglad, for det er deres egne penge. Det er ikke skatteborgernes penge.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jamen jeg er jo fuldstændig enig med hr. Kim Behnke, fuldstændig! Men jeg siger bare, at det jo er nøjagtig modsat det, der ligger til grund for det, der af regeringen er indbygget i at lave det skel. Det er derfor, det er så ulogisk opbygget. For jeg er fuldstændig enig med hr. Kim Behnke, og sådan kan det ikke undgå at komme til at virke i praksis. Derfor kan man jo heller ikke bruge dét som argument, som regeringen har gjort, at fordi det er offentlige penge, så skal det være underlagt et regelsæt.

Så kunne man jo også godt, når nu de private gerne vil have det, underlægge dét regelsættet. For det kan da aldrig give dårligere konkurrence, når man tror, at det er det, der giver optimal konkurrence i den offentlige sektor, når nu de private gerne vil have det. Så jeg forstår simpelt hen overhovedet ikke regeringens venden rundt på argumentationen, for hr. Kim Behnkes argumentation er jo fuldstændig logisk og korrekt: Sådan kan det ikke undgå at virke. Derfor kan man heller ikke bruge det modsat, som regeringen gør i det her lovforslag.

Erhvervsministeren (Ole Stavad):

Jeg er sådan set glad for, at jeg får lejlighed til at udlægge, hvad det er, vi mener, for fru Pernille Sams' udlægning kunne godt give lidt forvirring rundt omkring. Jeg kan i hvert fald ikke tilslutte mig den.

Jeg er meget enig i det allermeste af det – jeg tror faktisk det hele – som hr. Kim Behnke sagde. Jeg tror, vi må erkende, at det, at vi laver et, om jeg så må sige, firkantet regelsæt, man skal holde sig inden for, når det drejer sig om udbud

fra offentlige myndigheder, også selv med det nye regelsæt indebærer en risiko for, at konkurrencen ikke bliver 110 pct.

Men vi kan sige, at det er en afvejning, som jeg forstår at der var en diskussion mellem ordførerne om, da man lavede konkurrenceloven, hvor regeringens indstilling sådan set var, at det ikke var nødvendigt at have et særligt udbudsregelsæt, ej heller for det offentlige. Men regeringen har, om jeg så må sige, bøjet sig for, lyttet til og har sådan set en forståelse for argumenterne bag det, som hr. Kim Behnke var inde på, nemlig at når det er folk, der sidder og forvalter andres penge, som vi gør her i Folketinget, som kommunalbestyrelsesmedlemmer gør, som man gør, når der er tale om offentligt støttet boligbyggeri osv., så har vi selvfølgelig et behov for maksimalt at sikre, at der ikke er det, som hr. Kim Behnke kaldte for kammerateri eller noget andet. Men vi skal skabe nogle rammer, nogle spilleregler, som man så skal følge for mest muligt at imødegå situationen med, at man bruger andres penge uden at få det maksimale for dem.

Den diskussion, der var i forbindelse med konkurrenceloven, har regeringen altså lyttet til, vil jeg sige til fru Pernille Sams, herunder argumenterne, som jeg har fået det refereret – jeg var jo ikke selv med på det tidspunkt – og som de blev fremført af bl.a. Venstre og De Konservative.

Det har vi så forsøgt at give et konstruktivt svar på med det her. Vi accepterede, at der hos de store partier til højre i Folketingssalen er et ønske om, at vi lovgivningsmæssigt skal sikre nogle rammer, nogle regler. Det er det, vi foreslår her, og det er i denne erkendelse, at vi har forsøgt at udforme de her regler, så vi maksimalt sikrer, at konkurrencen også er effektiv.

Jeg vil gerne takke fru Pernille Sams for tilsagnet om at ville være med i forhold til det økonomisk mest fordelagtige osv., for jeg tror, det er helt afgørende, at man kan få en konkurrencesituation, hvor man får friheden til at vælge kvalitet, når man står i afvejningen mellem kvalitet og pris. Det gives der nogle bedre muligheder for her.

Men når vi kommer over til det private, så er det jo rigtigt, som hr. Kim Behnke sagde, at hvis der er en professionel eller for den sags skyld privat i det hele taget, der ville formøble sine egne penge, tage et dårligt tilbud, ikke gøre hjemmearbejdet ordentligt, jamen så er det vel ikke en offentlig opgave tvangsmæssigt i forhold til den private udbyder at gå ud og sige: